திறமைச் சித்தி எய்துவதற்காக, உங்களுடைய பொக்கிஷங்களின் கணக்கைச் சோதித்து அவற்றைச் சேமியுங்கள்.

இன்று, இந்தத் தேசத்திலும் வெளிநாட்டிலும் உள்ள இளைய, முதிய குழந்தைகள் அனைவரினதும் பாக்கியத்தைக் காணும்போது பாப்தாதா களிப்படைகிறார். கல்பம் முழுவதிலும், பிராமண ஆத்மாக்களைத் தவிர வேறு எவருக்கும் இந்தப் பாக்கியம் இல்லை. தேவர்களும் பிராமண வாழ்க்கையை மேன்மையானதாகக் கருதுகிறார்கள். நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் உங்களுடைய வாழ்க்கையை ஆரம்பத்தில் இருந்து சோதித்து, நீங்கள் பிறப்பு எடுத்த கணத்தில் இருந்து உங்களுடைய எதிர்காலம் எத்தனை மேன்மையானது என்பதைப் பாருங்கள். குழந்தை ஒன்று பிறப்பெடுத்ததும், அவர் தனது தாயினாலும் தந்தையாலும் பராமரிக்கப்படும் பாக்கியத்தைப் பெறுகிறார். அதன்பின்னர் ஆசிரியரிடமிருந்து கல்விக்குரிய பாக்கியத்தைப் பெறுகிறார். அதன்பின்னனர், குருவிடமிருந்து வழிகாட்டல்களை அல்லது ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுகிறார். குழந்தைகளான உங்களுக்கு யார் பராமரிப்பையும், கற்பித்தல்களையும், ஆசீர்வாதங்களையும், ஸ்ரீமத்தையும் வழங்குகிறார்? நீங்கள் இந்த மூன்றையும் பரமாத்மாவிடமிருந்து பெறுகிறீர்கள். பலரில் கையளவினர் மட்டுமே கடவுளின் பராமரிப்பைப் பெறுகின்றார்கள் என்பதைப் பாருங்கள்! உங்களைத் தவிர வேறு எவரும் ஆசிரியரான கடவுளிடமிருந்து கற்பித்தல்களைப் பெறுவதில்லை. நீங்கள் மட்டுமே சற்குருவிடமிருந்து ஸ்ரீமத்தையும் ஆசீர்வாதங்களையும் பெறுகிறீர்கள். எனவே, உங்களுடைய பாக்கியத்தை மிகத் தெளிவாக நீங்கள் அறிவீர்களா? உங்களுடைய பாக்கியத்தை உங்களுடைய விழிப்புணர்வில் வைத்திருந்தவண்ணம் நீங்கள் தொடர்ந்து ஊஞ்சலாடுகிறீர்களா? 'எனது பாக்கியம் எத்தனை அற்புதமானது!' என்ற பாடலை நீங்கள் பாடுகிறீர்களா?

அமிர்தவேளையில், நீங்கள் விழித்தெழும்போது, கடவுளின் அன்பிலே திளைத்தவண்ணம் எழுகிறீர்கள். கடவுளின் அன்பு உங்களை விழித்தெழச் செய்கிறது. கடவுளின் அன்பிலே நாள் ஆரம்பமாகின்றது. உங்களுக்கு இந்த அன்பு இல்லாவிடின், நீங்கள் விழித்தெழ மாட்டீர்கள். அன்பு உங்களுடைய கடிகார மணியை அடிக்கச் செய்கிறது. அன்பின் மணி உங்களை விழித்தெழச் செய்கிறது. நாள் முழுவதும், கடவுளின் சகவாசம் ஒவ்வொரு பணியையும் நீங்கள் செய்ய வைக்கிறது. தந்தை தனது பரந்தாமத்தை விட்டு நீங்கி இங்கு வந்து உங்களுக்குக் கற்பித்தல்களை வழங்கும் வகையில் உங்களுடைய பாக்கியம் மிகவும் மகத்தானது. தினமும் உங்களுக்குக் கற்பிப்பதற்காகக் கடவுள் தனது வீட்டை விட்டு வருகிறார் என்பதை நீங்கள் எப்போதாவது கேள்விப்பட்டுள்ளீர்களா? ஆத்மாக்கள் எவ்வளவு தொலைவில் இருந்து வந்தாலும், பரந்தாமத்தை விடத் தொலைவான இடம் வேறு எதுவும் இல்லை. அதைவிடத் தொலைவில் வேறு ஏதாவது இடம் உள்ளதா? அமெரிக்கா அல்லது ஆபிரிக்கா தொலைவில் உள்ளனவா? பரந்தாமமே அதியுயர்ந்த இடமாகும். அதியுயர்ந்தவரான கடவுள், அதியுயர்ந்த குழந்தைகளுக்குக் கற்பிப்பதற்காக, அதியுயர்ந்த இடத்திலிருந்து வருகிறார். உங்களுடைய பாக்கியம் இத்தகையது என்பதை நீங்கள் அனுபவம் செய்கிறீர்களா? சற்குருவின் ரூபத்தில் அவர் உங்களுக்கு ஸ்ரீமத்தையும், ஒவ்வொரு பணியில் தனது சகவாசத்தையும் வழங்குகிறார். அவர் தனது வழிகாட்டல்களை மட்டும் வழங்குவதில்லை. அவர் தனது சகவாசத்தையும் உங்களுக்கு வழங்குகிறார். குழந்தைகளான நீங்கள் என்ன பாடலைப் பாடுகிறீர்கள்? நீங்கள் என்னுடன் இருக்கிறீர்களா அல்லது என்னிடமிருந்து தொலைவில் இருக்கிறீர்களா? நீங்கள் என்னுடன் இருக்கிறீர்கள், அல்லவா? நீங்கள் செவிமடுப்பதாக இருந்தால், அது பரம ஆசிரியர் கூறுவதாக இருக்கிறது. நீங்கள் உண்ணும்போது, பாப்தாதாவுடன் உண்ணுகிறீர்கள். நீங்கள் தனியே உண்டால், அது உங்களுடைய தவறாகும். தந்தை கூறுகிறார்: என்னுடன் உண்ணுங்கள்! குழந்தைகளான நீங்களும் சத்தியம் செய்துள்ளீர்கள்: நான் உங்களுடன் வாழ்வேன், நான் உங்களுடனேயே உண்பேன், நான் உங்களுடனேயே பருகுவேன், நான் உங்களுடன் தூங்குவேன், நான் உங்களுடனேயே வீட்டிற்குத் திரும்பிச்செல்வேன். நீங்கள் தனியே நித்திரை செய்யக்கூடாது. நீங்கள் தனித்து உறங்கும்போது, நீங்கள் காணும் கனவுகள் தீங்கானவையாக இருக்கும். அல்லது அவற்றில் தீங்கான எண்ணங்கள் காணப்படும். எவ்வாறாயினும், தந்தை உங்களிடம் அதிகளவு அன்பு வைத்திருப்பதனால், அவர் எப்போதும் அவருடன் உங்களை நித்திரை செய்யும்படி கூறுகிறார். தனித்து உறங்காதீர்கள். நீங்கள் விழித்தெழும்போது, தந்தையுடன் விழித்தெழுகிறீர்கள். நீங்கள் தூங்கும்போது, அவருடன் தூங்கச் செல்லுங்கள். நீங்கள் உண்ணும்போது, அவருடன் உண்ணுங்கள். நீங்கள் உலாவச் செல்லும்போது, அவருடன் உலாவச் செல்லுங்கள். நீங்கள் உங்களுடைய அலுவலகத்திற்கு அல்லது வர்த்தகத்திற்குச் செல்லும்போது, நீங்கள் அந்த வர்த்தகத்தின் நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர் மட்டுமே. தந்தையே அதிபதி ஆவார். நீங்கள் வேலைக்குச் செல்லும்போது, உங்களுடைய பணிப்பாளர், உங்களுடைய மேலதிகாரி பாப்தாதா என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். நீங்கள் வெறுமேன ஒரு கருவி மட்டுமே. அவரின் வழிகாட்டல்களின் கீழ் அனைத்தையும் செய்கிறீர்கள். நீங்கள் சிலவேளைகளில் சோகத்தில் ஆழும்போது, தந்தை உங்களுடைய நண்பராகி, உங்களை மகிழ்விக்க முனைகிறார். அவர் உங்களுடைய நண்பராகவும் ஆகுகிறார். நீங்கள் அன்புக் கண்ணீர் பொழியும்போது, தந்தை வந்து உங்களுடைய கண்ணீரைத் துடைக்கிறார். அவர் முத்துக்கள் போன்ற உங்களுடைய கண்ணீரைத் தனது இதயம் என்ற நகைப் பேழையில் வைக்கிறார். நீங்கள் சிலவேளைகளில் விஷமத்தனம் செய்து, முகங்கோணும்போது – நீங்கள் இனிமையான முறையிலேயே முகங்கோணுகிறீர்கள் - தந்தை உங்களை சமாதானப்படுத்த வருகிறார். 'அது பரவாயில்லை, குழந்தாய். இப்போது, முன்னேறுங்கள். என்ன நிகழ்ந்திருந்தாலும், அது கடந்தகாலம் ஆகிவிட்டது. அதை மறந்துவிடுங்கள்! கடந்தது கடந்ததாகவே

இருக்கட்டும்!' என அவர் கூறுகிறார். அவர் இந்த முறையில் உங்களை சமாதானப்படுத்த முயற்சி செய்கிறார். எனவே, உங்களுடைய முழு நாளையும் நீங்கள் யாருடன் கழிக்கிறீர்கள்? பாப்தாதாவுடன். சிலவேளைகளில், 'பாபா, நான் உங்களை மறந்துவிடுகிறேன்' எனக் குழந்தைகள் கூறும்போது, பாப்தாதா வியப்படைகிறார். ஒருபுறம், நீங்கள் ஒன்றிணைந்திருப்பதாக நீங்கள் கூறுகிறீர்கள். அவ்வாறாயின், நீங்கள் ஒன்றிணைந்திருக்கும் அந்த ஒருவரை உங்களால் மறக்க முடியுமா? நீங்கள் ஒருவருடன் இருக்கும்போது, உங்களுடன் இருக்கும் அவரை உங்களால் எவ்வாறு மறக்கமுடியும்? எனவே, பாபா கூறுகிறார்: 'மிக்க நல்லது, குழந்தைகளே!'. உங்களுடைய ஒன்றிணைந்திருக்கும் அந்த ஒருவரிடமிருந்து உங்களை வேறுபிரிக்கக்கூடிய அளவிற்கு உங்களுக்கு அதிகளவு வலிமை உள்ளது! நீங்கள் ஒன்றிணைந்துள்ளீர்கள். எனினும், சிறிதளவு மாயையும் ஒன்றிணைந்திருப்பவர்களைப் பிரிக்கிறது!

குழந்தைகள் விளையாடும் விளையாட்டுக்களை பாப்தாதா பார்க்கும்போது, அவர் கூறுகிறார்: சதா உங்களுடைய பாக்கியத்தைப் பற்றிய உணர்வுடன் இருங்கள். 'ஆமாம், எனது பாக்கியம் மிகவும் மேன்மையானது' என நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள். ஆனால் நீங்கள் அந்த எண்ணங்களின் சொரூபமாக ஆகுகிறீர்களே அன்றி, அந்த உணர்வின் சொரூபம் ஆகுவதில்லை. 'நான் இவ்வாறானவன், நான் இவ்வாறானவன், நான் இவ்வாறானவன்' என நீங்கள் மிக நன்றாக நினைக்கிறீர்கள். நீங்கள் மற்றவர்களுக்கும் இவை அனைத்தையும் மிக நன்றாக விவரிக்கிறீர்கள். ஆனால் நீங்கள் இப்போது சிந்திப்பதனதும், செய்வதனதும் சொரூபம் ஆகவேண்டும். நீங்கள் அதன் சொரூபம் ஆகுவதில் பின்தங்கி உள்ளீர்கள். ஒவ்வொரு விடயத்திலும் சொரூபம் ஆகுங்கள்! நீங்கள் நினைப்பதன் ரூபத்தை அனுபவம் செய்யுங்கள்! நீங்கள் உங்களுடைய அநாதியான ரூபத்தில் பரந்தாமத்தில் இருக்கும்போது, நீங்கள் எண்ணங்களின் சொரூபமாக அன்றி, உணர்வின் சொரூபமாகவே இருப்பீர்கள். 'நான் ஓர் ஆத்மா, நான் ஓர் ஆத்மா' என்று நீங்கள் சிந்திக்க மாட்டீர்கள். ஆரம்பத்தில், இந்த வேளையில் நீங்கள் செய்யும் முயற்சியின் சொரூபமாக நீங்கள் ஆகுவீர்கள். 'நான் ஒரு தேவர், நான் ஒரு தேவர்' என நீங்கள் நினைக்க மாட்டீர்கள். நீங்கள் அந்த ரூபமாகவே இருப்பீர்கள். எனவே, நீங்கள் உங்களுடைய ஆதியான மற்றும் அநாதியான ரூபங்களில் சொரூபமாக இருப்பதனால், இப்போது இந்த வேளையிலும் சொரூபம் ஆகுங்கள். இந்த சொரூபமாக நீங்கள் ஆகுவதன் மூலம், உங்களுடைய நற்குணங்களும் சக்திகளும் இயல்பாகவே வெளிப்படும். எந்தவொரு வேலை செய்பவரும் தனது ஆசனத்தில் அமர்ந்ததும், அந்த வேலையின் இயலுமைகளும், கடமைகளும் இயல்பாகவே வெளிப்படும். எனவே, நீங்கள் உங்களுடைய ரூபம் என்ற ஆசனத்தில் சதா அமர்ந்திருந்தால், ஒவ்வொரு நற்குணமும், சக்தியும், ஒவ்வொரு வகையான போதையும் இயல்பாகவே வெளிவரும். நீங்கள் இதற்காகக் கடினமாக உழைக்க வேண்டியதில்லை. இது பல பிறவிகளுக்குரிய ஏனைய வகையான சுபாவங்களை முடிக்கும் பிராமணரின் இயல்பான சுபாவம் எனப்படுகிறது. பிராமண வாழ்க்கையின் இயல்பான சுபாவம், நற்குணங்களின் சொரூபமாகவும், சகல சக்திகளின் சொரூபமாகவும் ஆகுவதாகும். ஏனைய பழைய சுபாவ வகைகள் அனைத்தும் பிராமண வாழ்க்கையின் சுபாவம் அல்ல. 'எனது சுபாவம் இவ்வாறுள்ளது' என நீங்கள் கூறுகிறீர்கள். ஆனால், 'எனது சுபாவம்' எனக் கூறுவது யார்? அது பிராமணரா அல்லது ஷத்திரியரா? அல்லது, சென்ற கல்பத்தின் விழிப்புணர்வின் சொரூபம் ஆகிய ஆத்மாவா இவ்வாறு கூறுவது? பிராமணர்களின் சுபாவம் தந்தை பிரம்மாவின் சுபாவமாகும். எனவே, 'எனது சுபாவம் இவ்வாறானது' என நீங்கள் கூறும்போது, உங்களுடைய பிராமண வாழ்க்கையில் சொந்த சுபாவத்தை நீங்கள் கொண்டிருக்க முடியுமா என்பதைக் கருத்தில் கொள்ளுங்கள். உங்களுடைய கடந்த கால சுபாவத்தை முடிப்பதற்கு நீங்கள் இன்னமும் முயற்சி செய்கிறீர்கள் என்றால், உங்களுடைய கடந்தகால சுபாவம் இன்னமும் வெளிப்பட்டால், அந்த வேளையில் நீங்கள் பிராமணர் அன்றி, ஒரு ஷத்திரியராகவே இருக்கிறீர்கள் என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். நீங்கள் கடந்த காலத்தை முடிப்பதற்குப் போராடுகிறீர்கள். எனவே, நீங்கள் சிலவேளைகளில் பிராமணர்களும், ஏனைய வேளைகளில் ஷத்திரியர்களுமா? நீங்கள் உங்களை என்னவென்று அழைப்பீர்கள்: ஷத்திரிய குமார் என்றா அல்லது பிரம்மா குமார் என்றா? நீங்கள் யார்? நீங்கள் ஷத்திரிய குமாரா? நீங்கள் பிரம்மா குமார்களும் பிரம்மா குமாரிகளும் ஆவீர்கள். உங்களுக்கு வேறு எந்தப் பெயரும் கிடையாது. 'ஹே, ஷத்திரிய குமார், இங்கே வாருங்கள்!' என நீங்கள் யாரையாவது அழைப்பீர்களா? நீங்கள் எப்போதாவது இவ்வாறு கூறுவீர்களா? அல்லது, 'நான் ஒரு பிரம்மா குமார் அல்ல, நான் ஷத்திரிய குமார்' என நீங்கள் உங்களைப்பற்றிக் கூறுவீர்களா? பிராமணராக இருப்பதெனில், தந்தை பிரம்மாவின் சுபாவத்தை ஒத்த சுபாவத்தைக் கொண்டிருப்பதாகும். அந்த வார்த்தைகளை ஒருபோதும் கூறாதீர்கள். தவறுதலாகவேனும் அவற்றை ஒருபோதும் கூறாதீர்கள். 'நான் என்ன செய்வது? எனது சுபாவம் இவ்வாறுள்ளது' என ஒருபோதும் நினைக்காதீர்கள். இது சாக்குப்போக்குச் சொல்வதாகும். இவ்வாறு கூறுவதே, உங்களை விடுவிப்பதற்காகச் செய்யும் சாக்குப்போக்கு ஆகும். நீங்கள் புதியதொரு பிறப்பை எடுத்துள்ளீர்கள். அவ்வாறாயின், உங்களுடைய புது வாழ்க்கையில் எவ்வாறு உங்களுடைய பழைய சுபாவம் வெளிப்பட முடியும்? நீங்கள் சம்பூரணமாக இறக்கவில்லை என்பதே அதன் அர்த்தமாகும். நீங்கள் இன்னமும் சிறிது உயிருடன் இருக்கிறீர்கள். உங்களில் சிறிதளவு இறந்துவிட்டது. பிராமண வாழ்க்கை என்றால் பிரம்மா பாபாவின் அடிச்சுவடுகளே பிராமணர்களின் அடிச்சுவடுகள் ஆகும்.

பாப்தாதா உங்களுடைய பாக்கியத்தைப் பார்க்கிறார். ஏனெனில் அது மேன்மையான பாக்கியமாகும். எனவே, இந்தப் பாக்கியத்தின் முன்னால் அந்த வார்த்தைகள் சரியாகப்படவில்லை. நீங்கள் இந்த வருடத்தை விடுதலைக்குரிய வருடமாகக் கொண்டாடுகிறீர்கள், அல்லவா? நீங்கள் என்ன வகுப்புக்களை வழங்குகிறீர்கள்? இது விடுதலைக்குரிய வருடம், சுதந்திரத்திற்குரிய வருடம் ஆகும். இது இப்போது விடுதலைக்குரிய வருடமா அல்லது அது 1999 இல் வருமா? 1998 வருடமே விடுதலைக்குரிய வருடமாகும். இதை விடுதலைக்குரிய வருடம் என்று நினைப்பவர்கள், உங்கள் கரங்களை உயர்த்துங்கள்! பாருங்கள்! உங்கள் கரத்தை உயர்த்துவது மிகவும் இலகுவானதாகும். நீங்கள் இந்த ஒன்றுகூடலில் அமர்ந்திருந்து, சந்தோஷத்தில் ஆடும்போது, என்ன நிகழுகிறது என்றால் நீங்கள் வெறுமனே உங்களுடைய கரத்தை உயர்த்துகிறீர்கள். இப்போது, உங்கள் கரத்தை உயர்த்தி, உங்களுடைய இதயபூர்வமாக இந்தச் சத்தியத்தைச் செய்யுங்கள்: என்ன நிகழ்ந்தாலும், நான் விடுதலை வருடத்திற்குரிய சத்தியத்தை மீற மாட்டேன். நீங்கள் இந்த உறுதியான சத்தியத்தைச் செய்தீர்களா? நீங்கள் உங்களுடைய கரத்தை உயர்த்தும்போது, கவனமாக இருங்கள்! அது இந்தத் தொலைக்காட்சியில் பதிவானாலும் பதிவாகாவிட்டாலும், பாப்தாதா உங்களுடைய புகைப்படத்தை எடுத்துவிடுகிறார். எனவே, இத்தகைய பலவீனமான வார்த்தைகளில் இருந்து விடுபடுங்கள்! உங்களுடைய வார்த்தைகள் தந்தையினுடையதைப் போன்று இனிமையாக இருக்க வேண்டும். ஒவ்வோர் ஆத்மாவிற்கும் உங்களுடைய வார்த்தைகள் நல்லாசிகள் நிறைந்தவையாக இருக்க வேண்டும். இது அர்த்தம் நிறைந்த வார்த்தைகள் எனப்படுகின்றன. நீங்கள் நடக்கும்போதும், செயற்படும்போதும் சாதாரணமான வார்த்தைகளைப் பேசக்கூடாது. உங்களிடம் சடுதியாக வருகின்ற எவரும் இவை வார்த்தைகளா அல்லது முத்துக்களா என வியப்பதாக இருக்கக்கூடாது. நல்லாசிகள் நிறைந்த வார்த்தைகள் வைரங்களையும், முத்துக்களையும் போன்றவை ஆகும். சகல பொக்கிஷங்களையும் நீங்கள் சேமிப்பதற்கு இன்னமும் மிகச் சிறிதளவு நேரமே எஞ்சியுள்ளது எனப் பல தடவைகள் பாப்தாதா குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்த வேளையில் நீங்கள் நேரம், எண்ணங்கள், வார்த்தைகள், ஞானச் செல்வம், யோக சக்திகள் என்ற பொக்கிஷங்களையும், தெய்வீக வாழ்க்கையின் சகல நற்குணங்கள் என்ற பொக்கிஷத்தையும் நீங்கள் சேமிக்காவிடின், அந்தப் பொக்கிஷங்கள் அனைத்தையும் சேமிப்பதற்கு நீங்கள் இலகுவாக வேறொரு நேரத்தைக் கண்டு கொள்ள மாட்டீர்கள். நாள் முழுவதும், ஒவ்வொரு பொக்கிஷத்தினதும் உங்களுடைய கணக்கைச் சோதித்துப் பாருங்கள்.

உங்களுடைய வைப்பில் எவ்வளவு பணம் உள்ளது என நீங்கள் உங்களுடைய கணக்கைச் சோதிப்பதைப் போன்று, எவ்வளவு பொக்கிஷத்தை நீங்கள் சேமித்துள்ளீர்கள் எனப் பார்ப்பதற்கு ஒவ்வொரு பொக்கிஷக் கணக்கையும் சோதித்துப் பாருங்கள். உங்களிடம் சகல பொக்கிஷங்களும் இருக்கவேண்டும். நீங்கள் திறமைச்சித்தி எய்தவிரும்பினால், ஒவ்வொரு பொக்கிஷத்தினதும் உங்களுடைய சேமிப்புக்கணக்கு நிரம்பியிருக்க வேண்டும். அப்போது உங்களால் அந்தச் சேமிக்கப்பட்டுள்ள பொக்கிஷக் கணக்கில் இருந்துவரும் பலனை 21 பிறவிகளுக்கு அனுபவம் செய்யமுடியும். காலத்தின் “மிகவும் தாமதமாகிவிட்டது” என்ற மணி இன்னமும் அடிக்கவில்லை. ஆனால் அது அடிக்கும். உங்களுக்கு முன்கூட்டியே அந்தநாளோ அல்லது திகதியோ அறிவிக்கப்படமாட்டாது. சடுதியாக, “மிகவும் தாமதமாகிவிட்டது!” என்று அறிவிக்கப்படும். அப்போது நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள்? அந்தவேளையில் உங்களால் சேமிக்கமுடியுமா? நீங்கள் எவ்வளவுதான் விரும்பினாலும், உங்களுக்கு நேரம் கிடைக்காது. இதனாலேயே, பாப்தாதா இந்த சமிக்ஞையைப் பலதடவைகள் வழங்குகிறார்: சேமியுங்கள்! சேமியுங்கள்! சேமியுங்கள்! இந்தவேளையில் உங்களுடைய பட்டம் “சகலசக்திகளையும் கொண்ட ஒருவர்” என்பதாகும். “சிலசக்திகளைக் கொண்ட ஒருவர்” என்பதல்ல. எதிர்காலத்தில், நீங்களும் சில நற்குணங்களால் நிரம்பியவராக அன்றி, சகலநற்குணங்களும் நிரம்பியவராகவே இருப்பீர்கள். நீங்கள் இப்போது இந்தப் பொக்கிஷங்கள் அனைத்தையும் சேமிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு பொக்கிஷமும் ஒரு நற்குணத்துடன் அல்லது சக்தியுடன் தொடர்புடையது. நீங்கள் சாதாரணமான வார்த்தைகளைப் பேசாமல், இனிமையான வார்த்தைகளைப் பேசும் பண்பினைக் கொண்டிருப்பதனால், ஒவ்வொரு பொக்கிஷமும் இந்தத் தொடர்பினைக் கொண்டுள்ளது.

பாப்தாதா குழந்தைகளான உங்களை நேசிப்பதனால், அவர் இந்த சமிக்ஞையை மீண்டும் மீண்டும் உங்களுக்கு வழங்குகிறார். இன்றைய ஒன்றுகூடலில், சகலவகையினரும் இருக்கிறார்கள். சிறுவர்களும் ஆசிரியர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களே அர்ப்பணித்தவர்கள் ஆவார்கள். குமாரிகளும் இல்லறத்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். சகலபிரிவினரும் இருக்கிறார்கள்.

பாப்தாதா ஆசிரியர்களுக்காக ஒரு தூய ஆசையைக் கொண்டிருக்கிறார். அவர் உங்களுக்கு அதைக் கூறட்டுமா? நீங்கள் அதை வெறுமனே செவிமடுப்பீர்களா? அல்லது நீங்கள் அதை நடைமுறைப்படுத்துவீர்களா? நீங்கள் அதைப்பற்றி வெறுமனே சிந்திப்பீர்களா? அல்லது அதன் சொரூபமாகவும் ஆகுவீர்களா? நீங்கள் அதைச் செவிமடுப்பீர்களா? நீங்கள் அதைச் செய்வீர்களா? அது மிகவும் சிறியதொரு தூய ஆசையாகும். இது பெரியதொரு விடயமல்ல. இது மிகவும் சிறியதொரு விடயமாகும். நிலையங்கள் அனைத்தும் இப்போது அனைத்துத் தடைகளில் இருந்தும் விடுபடவேண்டும் எனத் தாதி ஒரு செய்தியை அனுப்பியுள்ளார். ஆசிரியர்களே இதற்குப் பொறுப்பானவர்கள். எவ்வாறாயினும், இப்போதும், ஆசிரியர்களிடமிருந்து முறைப்பாடுகள் வருகின்றன. தாதிகளிடம் இதற்கான கோப்பு உள்ளது. அலுவலகத்தைப் பார்த்துக் கொள்ளும் இஷு, இப்போதும் குப்பைக்கூடை நிரம்பும்

அளவிற்கு நிலையங்களில் இருந்து பல அவசியமற்ற கடிதங்கள் வருவதாகக் கூறுகிறார். அப்படியல்லவா? அவற்றை வாசிப்பதற்கு நேரம் எடுக்கிறது. அவற்றைக் கிழிப்பதற்கு நேரம் எடுக்கிறது. அவற்றைக் குப்பைக்கூடைக்குள் போடுவதற்கும் நேரம் எடுக்கிறது. இது அவசியமற்ற செயல் ஆகும். எனவே, ஆசிரியர்கள் அனைவரும் தந்தையின் வலது கரங்கள் - இடது கரங்கள் அன்றி, வலது கரங்கள் - ஆகவேண்டும் என்பதே பாப்தாதாவின் தூய விருப்பமாகும். குப்பைக்கூடை நிரம்பும் அளவிற்கு வலது கரங்களிடமிருந்தும், அவர்களின் நிலையங்களில் இருந்தும் இத்தகைய செய்திகளை பாபா பெறுவது நல்ல விடயமா? 'ஆமாம் அல்லது இல்லை!' எனக் கூறுங்கள். இந்த வருடம் தனது சொந்தத் தடைகளை அழித்தவர், நிலையத்தின் தடைகளை அழித்தவர், உங்களுடைய சகபாடிகளின் தடைகளை அழித்தவர் என்ற மூன்று சான்றிதழ்களையும் கோருவேன் என்று நினைப்பவர்கள், இந்த மூன்று சான்றிதழ்களையும் கோருவதற்குத் தயாராக இருக்கும் ஆசிரியர்கள், உங்கள் கரங்களை உயர்த்துங்கள்! நிலையங்களில் வசிக்கும் பாண்டவர்களும் தமது கரங்களை உயர்த்த வேண்டும்! (அனைவரும் தமது கரங்களை உயர்த்தினார்கள்) நன்றி!

இப்போது, குப்பைக்கூடைகள் வெறுமையாக இருக்கும். நீங்கள் இத்தகைய கடிதங்களை வாசிக்க வேண்டியதில்லை. கடிதங்களைத் திறந்தே தனது கரங்கள் களைத்து விட்டதாக இவர் (இஷு தாதி) கூறுகிறார். எனவே, நீங்கள் இங்கிருந்தாலென்ன அல்லது வெளிநாட்டிலோ அல்லது இந்தத் தேசத்திலோ இருந்தவண்ணம் பாபா கூறுவதைச் செவிமடுத்துக் கொண்டிருந்தாலென்ன, எங்கிருந்து நீங்கள் முரளியைச் செவிமடுத்துக் கொண்டிருந்தாலும், முழு உலகிலுமுள்ள ஆசிரியர்களுக்காக இந்த வருடம் பாப்தாதா கொண்டிருக்கும் ஒரு தூய விருப்பம் என்னவென்றால், எவரிடமிருந்தும் எந்தவிதமான முறைப்பாடும் இருக்கக்கூடாது என்பதே ஆகும். முறைப்பாடுகளின் கோப்பு இப்போது முடிவடையவேண்டும். பாப்தாதாவிடமும் பல கோப்புகள் உள்ளன. எனவே, இந்த வருடம், உங்களுடைய முறைப்பாடுகளின் கோப்பும் முடிவடைய வேண்டும். நீங்கள் அனைவரும் நல்லதாக ஆகவேண்டும். நல்லதற்கும் மேலாக, மிகத்தெளிவானவர்கள் (சுத்தம் செய்யப்பட்ட) ஆகவேண்டும். நீங்கள் இதை விரும்புகிறீர்கள், அல்லவா? மற்றவர்கள் எத்தகையவர்களாக இருந்தாலும், அவர்களுடன் எவ்வாறு பழக வேண்டும் என்பதைக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள். மற்றவர்கள் எதைச் செய்தாலும், அவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் உங்களுக்குத் தடைகளை ஏற்படுத்தினாலும், அந்தத் தடைகளுக்குக்காக நீங்கள் எவ்வளவு காலத்திற்கு நேரத்தைச் செலவிடப்போகிறீர்கள்? அவற்றுக்கும் முடிவு விழா நடத்த வேண்டும். எனவே, ஒவ்வொருவரும் என்ன செய்கிறார்கள் என மற்றவர்களைப் பார்க்காதீர்கள். நான் என்ன செய்ய வேண்டும்? அவர் மலை போன்றிருந்தால், நான் அவரிடமிருந்து விலக வேண்டும். மலை நகரப் போவதில்லை! "அவர் மாறினால் நான் மாறுவேன். மலை அப்பால் நகர்ந்தால் மட்டுமே என்னால் முன்னேற முடியும்!" என நீங்கள் நினைக்கக்கூடாது. மலையும் நகராது. உங்களாலும் உங்களுடைய இலக்கை அடைய முடியாது. எனவே, நீங்கள் அந்த ஆத்மாவிற்காகத் தூய உணர்வுகளைக் கொண்டிருந்தால், ஒரு சமிக்ஞையை வழங்கி, உங்களுடைய மனதையும் புத்தியையும் வெறுமையாக்கிக் கொள்ளுங்கள். தடைகளின் சொரூபங்களாக இருப்பவர்களைப் பற்றிச் சிந்திப்பதில் உங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளாதீர்கள். அனைத்தும் வரிசைக்கிரமம் ஆதலால், ஒவ்வொருவரின் ஸ்திதியும் நிச்சயமாக வரிசைக்கிரமமாகவே இருக்கும். எவ்வாறாயினும், நீங்கள் முதலாம் இலக்கத்தவர் ஆகவேண்டும். உங்களை மாற்றி, தடைகள் ஆகுபவர்களுக்கும், வீணான எண்ணங்களைக் கொண்டுள்ள ஆத்மாக்களுக்கும் நல்லாசிகளைக் கொண்டிருங்கள். அதற்குச் சிறிதளவு நேரமும் சிறிதளவு முயற்சியுமே எடுக்கும். ஆனால், இறுதியில், சுய மாற்றத்தை ஏற்படுத்துபவர்களின் கழுத்துகளில் வெற்றி மாலைகள் அணிவிக்கப்படும். உங்களுடைய நல்லாசிகளால் அந்த ஆத்மாக்களில் உங்களால் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முடியுமாயின், அவ்வாறு செய்யுங்கள். இல்லாவிடின், சமிக்ஞை மட்டும் கொடுங்கள்! உங்களுடைய பொறுப்பினை முடித்து, உங்களில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி, தொடர்ந்து மேலே பறவுங்கள். இந்தத் தடையும், உங்களைப் பறப்பதற்கு அனுமதிக்காத பற்றின் தங்க இழையாகும். இது சத்தியத்தின் திரைக்குப் பின்னால் உள்ள மிகவும் சூட்சுமமான இழையாகும். "இது உண்மை, அல்லவா? இது எல்லா வேளையும் நிகழுகிறது. இது நிகழக்கூடாது" என நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள். எவ்வாறாயினும், எவ்வளவு காலத்திற்கு நீங்கள் அவை அனைத்தையும் பார்த்து, அவற்றை நிறுத்தப் போகிறீர்கள்? இப்போது, அந்தச் சூட்சுமமான இழைகளில் இருந்து உங்களை விடுவித்து, விடுதலைக்குரிய வருடத்தைக் கொண்டாடுங்கள். இதனாலேயே பாப்தாதா வெவ்வேறு நிகழ்ச்சிகளை உங்களுடன் கொண்டாடி, உங்களுடைய எதிர்பார்ப்புக்களையும், ஆசைகளையும், ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் நிறைவேற்றுகிறார். இந்த வருடத்தின் இறுதி நிகழ்வானது, விடுதலைக்குரிய வருடத்திற்கான நிகழ்வாகும். இந்த நிகழ்வுகளில் தாதிகளுக்குப் பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன. எனவே, முக்தி வருடத்திற்கான நிகழ்வில், உங்களுடைய முழுமை நிலையைப் பரிசாக பாப்தாதாவிற்கு வழங்குங்கள். அச்சா.

கடவுளின் பராமரிப்பிற்கும், கற்பித்தல்களுக்கும், ஸ்ரீமத்திற்குமான பாக்கியத்தின் உரிமையைக் கொண்டுள்ள எங்கும் உள்ள விசேடமான ஆத்மாக்கள் அனைவருக்கும், தந்தைக்குச் சமமானவர்களாகி, தங்களுடைய சிந்தனையின் சொரூபங்களாகத் தங்களை ஆக்கிக் கொள்ளும் ஆத்மாக்களுக்கும், கடவுள் அளித்திருக்கும் சக்தியால் சேவையிலும் தங்களுக்கும் இலகுவாக வெற்றி பெறும் கருவி சேவையாளர் ஆத்மாக்களுக்கும், தந்தையைத் தமது ஒன்றிணைந்த ரூபத்தில் சதா அனுபவம் செய்பவர்களுக்கும், சகவாசத்தின் உறவுமுறையை சதா பூர்த்தி செய்யும் சகபாடிக் குழந்தைகளுக்கும், பாப்தாதாவின் அன்பும், நினைவும், நமஸ்காரங்களும் உரித்தாகட்டும்.

ஆசீர்வாதம்: நீங்கள் உங்களில் சகல சக்திகளையும் வெளிப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் அனுபவம் செய்து, முழுமையான வெற்றியின் சொரூபம் ஆகுவீர்களாக.
உலக வாழ்க்கையில், சிலரிடம் குறிப்பிட்ட சக்திகள் காணப்படும். அது செல்வத்தின் சக்தியாகவோ அல்லது புத்தியின் சக்தியாகவோ அல்லது உறவுமுறைகளின் அல்லது தொடர்புகளின் சக்தியாகவோ இருக்கும். "இது பெரியதொரு விடயம் அல்ல" என்ற நம்பிக்கையை அவர்கள் கொண்டிருப்பார்கள். தமது சக்தியின் அடிப்படையில் அவர்கள் வெற்றி பெறுவார்கள். உங்களிடம் சகல சக்திகளும் உள்ளன. அழியாத செல்வத்தின் சக்தியை நீங்கள் சதா கொண்டிருக்கிறீர்கள். உங்களிடம் புத்தியின் சக்தியும், உங்களுடைய பதவியின் சக்தியும் உள்ளன. உங்களுக்குள் சகல சக்திகளும் உள்ளன. அவற்றை வெளிப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் அனுபவம் செய்யுங்கள். நீங்கள் அந்த வேளையில் சரியான முறையில் வெற்றி பெற்று, வெற்றி சொரூபம் ஆகுவீர்கள்.

சுலோகம்: உங்களுடைய மனதைக் கடவுளால் உங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட பெறுமதிமிக்க ஒன்றாகக் கருதி, மேன்மையான பணிக்காக உபயோகியுங்கள்.

*****ஓம் சாந்தி*****